

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Explicatio trium quarundam difficultatum, qua Deum amanti poßint præcipuè esse scrupulo ac impedimento Prima est, cùm sit tam amabilis Deus, quî fieri poßit, vt tam se terribilem exhibeat. Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

ris eliquare te possem, ne vlla te deleret aut aboleret vetustas. Heu me miserum, heu me infelicem, quod cor meum non perpetuò tibi dedi, te vno occupavi. Quid mihi ex alijs omnibus amatoribus meis reliqui est, nisi temporis iactura, verba in vèrum iactata, manus vacua, perexigua bona opera, atque conscientia vitij onusta? Obsecro blandissime Domine, occide me charitate tua. Neq; enim à sanctissimis pedibus tuis vnquam posthac recedam.

SAP. Equidem facillè inuenior ab his, qui querunt me, & præoccupo qui me concupiscunt, atq; hilariter & comiter accipio eos, qui amoris mei tenentur desiderio, sed quidquid in hac vita temporaria possis sentire dulcissimi amoris mei, id totum non plus est, si ad æternitatis amorem conferatur, quam guttula vna ad vniuersum oceanum.

Explicatio trium quarundam difficultatum, qua Deum amanti possunt præcipuè esse scrupulo ac impedimento Prima est, cum sit tam amabilis Deus, qui fieri possit, ut tam se terribilem exhibeat.

CAPVT VIII.

MIN. Tria quædam, optime Domine, summa me admiratione afficiunt. Ex his primū est, quod licet sis in teipso lōgè amabilissimus, idem ipse es in peccata vindex & iudex seuerissimus. Certè Domine, vbi recta mecū via reputo ac perpendo tamen edam iustitiam tuam, lamentabili cordis voce in

C 4 hzc

hæc verba prorumpo: Væ, væ omnibus illis
 qui quandoque peccatis assensu sunt. Si enim
 exploratam haberent exactissimam iustitiam,
 quàm tacitus exeres sine vlla contradictione
 in quoduis erratum, etiam ab illis admisum,
 qui tibi sunt charissimi, potius dentes sibi ex-
 cuterent & pilos euellerent, quàm te quouis
 modo offenderent. Eheu iracunda facies tua
 nimis est terribilis: dedignabunda auersio tua
 dolet intolerabiliter: verba quæ iratus loque-
 ris, velut ignis cor animamque penetrant ac
 transfigunt. O Deus sancte & adorande, tuere
 me ab irato vultu tuo, neque differas erga me
 ultionem tuam in futurum seculum. Enimue-
 rō si vel tenuiter suspicer ob culpas meas auer-
 tisse te à me faciem tuam, id mihi tam est im-
 patibile, vt nihil sit toto orbem terrarum, quod
 æquè me malè habeat. Et qua tandem ratione
 pater fidissime ferre possem excandescens
 faciem tuam? Reuera quoties indignabundū
 ac asperum vultum tuum diligenter cogno, a-
 nima mea vsque ad eū contrahitur, atque vires
 omnes tanto concutitur tremore, vt nulla
 alia similitudine melius id declarare queam,
 quàm si cælum atris crassescat nubibus, atque
 ignis intra nubes sæuens, terram commoueat,
 & ex nubibus erumpens fulgur, rectà feratur in
 hominem. Non est sanè piissime De v s, cur
 quisquā præfidat tantæ longanimitati tuæ: si-
 quidem ea tandē in horrenda euadit tonitrua.
 Excandescens facies paterni furoris tui, homi-
 ni te offendere tēq; perdere extimescenti infer-
 nus est, quouis Tartaro intolerabilior. Vt
 his interim silentio prætereant terribilem il-
 lum

Ira diuinæ &
 tempestatis
 collatio.

lum vultum tuum, quem impij, velint nolint, extremo die summo cordis dolore conspicient. Væ, væ sempiternum illis, quos tanta manet calamitas. Hoc itaque Domine non possū non vehementer admirari, tam videlicet te esse horribilem, cum tamen ipse te a firmes summe amabilem.

SAP. Ego bonum sum incommutabile, semper eadem perseverans. Quod autem non eadē appareo, eorum causa accidit, qui me non eodem modo in vitijs & absque vitijs contuentur. Ex ipsa quidem natura amabilis sum: at nihilominus in vitia seuerè animaduerto, vt meritò timeri debeam. Equidem ab amicis meis castum & filialem timorem, & amicabilem amorem exigo, vt & timor eos semper à peccatis compescat, & amor mihi eos integra fide coniungat.

Deum & misericordem & iustum esse.

Altera est, cur Deus amicis suis suam dulcedinem crebrò subtrahat: atque vnde veram eius presentiam liceat animadvertere.

CAPVT IX.

MIN. Placet Domine quod dicis, & ita est vt ipsa velim. Sed hoc adhuc vehementer admiror, quod vbi anima tota deficit, præ tui ac amicabilem blanditatis dulcissimæ præsentia tuæ desiderio, planè obmutescis, & nec vnum saltem, quod audiri possit, verbum profers. Et cui id non doleat Domine, quod te vnicè & præ omnibus amanti animæ tam te exhibes alienum ac taciturnum?

C S. SAP.

OTV
45